

En Stockholms Borgares Tankar, ut-
trade til des Embets-Bröder, om
de så kallade Klubbar.

Sine redelige Ämbets-Bröder! I tyden icke illa, at jag, fast än enfsldigt, får i walmening tala til Eder, hwilke jag känner för ära och tro, kärlek för Fäders-neslander, och ömhet för Eder selswa, Edra barn och efterkommande.

Jag får tala til Eder just som jag tänker, ty jag tänker ej annorlunda, än at jag utan blygsel kan och bör yppa mig för Eder, som med mig leswa i et samhälle, under en Konung, under en Lag, och det som närmare är, som tillsammans bruka et och samma näringsätt.

Wi äro wane wid at i stillhet stöta våra slylor, och utan sammangaddning och bråk yttra oss, då wi som Borgare upkallas i ärenden, rörande vår Stad eller det allmänna.

Så hafwa wi wil och alle utan twiswel tänkt göra wid nu instundande Riksdagsmannas Wäl; Men en icke, ofta af oberhörige personer, det buller med folks sammankallande, som offensetligen förmärkes, kan icke wara oss obekant, och då sådant skule kunna sätta hela Borgerskapet i rörelse, böra wi se oss före, at wi ej rubbas i vårt lugn, och icke finnas på de ställen, hwarest ofta et oskickeligt och den helige Guden misshageligt wäsfende hålles under sken at rådgöra och öfwerenskomma om tilkommande Wäl.

Jag bekänner för min del, at de så kallade Klubbar, som här i Staden för Borgerskapet äro inrättade, och hwarest för alla ankommande Borgare fritt lemmas mat och allahanda slags starka drycker, äro mig ej allena mycket misstänkte, utan och både som Christen och Medborgare hatar jag dem af alt mitt hjerta, och jag håller för en skam, äfwen i Borgerlig mätro, at infinna mig på sådane härbergen, hwarest en owanlig frisksighet emot hwarje Riksdag allena utöfwas.

Min

Min enfsaldiga tro är det, at utaf ondt kan intet godt kom-
ma, och genom onda medel winnes aldrig något godt ändamål.

En högst betydande del af vår timmeliga lyfsalighet är den bor-
gerliga frihet, som wi, under Guds wälsignelse äga, när wi ock så-
som frie Medborgare skola hafwa för händer et det wigtigaste af wå-
ra jordiska göromål, nemligen utse dem af våra Medbröder, hwilke,
såsom Lagstifstande skola förefe Riket, så är, efter min tanke, högst
angeläget, at wid et så wigtigt tilfälle, enligt det exempel, som
förntidens Christine ock lemnat, i tro och bön söka den barm-
hertige Gudens uplyfande och ledande nåd, på det wi måtte
wälja stilla, Gudstruktige, wälmenande och af Gud sjelf uplyste
Män, på det desse sedan i kärlek för Gud och människor måtte
gå wår nådiga Konung i underdånighet, med mogna rådslag
tilhanda, och på det den nådige Guden måtte kunna gifwa sin
wälsignelse til et Riksdagsarbete, som både är begynt och slut-
tadt i honom.

Så wi en annan wäg uti wår Borgerliga Frihets utöfwan-
de, så är Gud emot oss, så gå wi i blindhet, så wälja wi un-
der wår förhärdelse dem, hwilka blifwa i HERrens wredes
hand, ris, at tuckta oss med, och så tillåter HERren et ogud-
aktigt folk, at sjelf föra sig i olycka. ~~Wi bära ock på ej alle-
na med oss, pruden til wår egen timmeliga nöd, utan ock wi~~
äro våra barn och efterkommande i ansvar för den olycka, som
för dem ifrån oss har sin uprinnelse. Wi må icke tro, at se-
dan wi gjordt wårt wal, är hela wårt ansvar alt. En allwe-
tande och rättfärdig Gud skal kräfja Rikets, Medborgares och
de ofskyldige efterkommandes rätt ej allena utur de waldas eller
Fullmäktigas, utan ock de wäljandes eller befullmäktigandes
hand. Där hwar och en Borgesman noga öfwerwägade detta,
innan han ginge på de nu för tiden, efter allmän sager, öppnade
Klubbar, så skulle han åtminstone wända om i Förstuswan.

Fråseri och dryckenskap är ju onskeligen ibland mörkstens ger-
ningar, och de som sådant göra, befordra och til sina affikter
nyttja, de kunna aldrig vara Iusens barn, de kunna icke se rätt
hwad Gud, Öfwerheten och wårt fattiga Fädernesland är nyt-
tigt, de kunna icke wandra i huset, de kunna icke vara medel
til Landets uphjelpande.

Wine:

Mine Medbröder! Om än dese så kallade Klubbar af aldrig så förnämne personer warda liksom inwigde eller authoriserade, så låt oss ändå hafwa så mycket qwar af vår rätta Borgerliga ära och Frihet, at wi förakta dem.

Hwar tages och den Eosnad, som dageligen, eller rättare natteligen användes til kånstje flere hundrade Personers öfwerfiddiga och syndiga förplågning. Ingen enskilt lär bestå den; om icke förskåtsmis, at snart få sitt igen, antingen af Nikes Caslor, Medborgares förökte pålagor, eller utländske legopengar, hwilke föregifwas vara nödige til vårt Nikes hylständighet för en mågtig granne.

Så länge wi likwål frukte Gud och ej sätte oss fört til Arm, så hafwe wi dagligt bröd och därunder goda grannar, och om detta senare skulle tryta oss, så taga wi Gud med oss, och om nöden fordrar, gå man ur huset, och ingen fiende skal då nedlägga oss, den förtröstan har jag, och därom vittnar äfwen å tre tiders erfarenhet.

En Christelig lefnad är den rätta grunden til Borgerlig ordning och begge tillsammans tagne, under Guds wälsignelse, medel til så allmänt som enskilt bästa.

Skulle Ambets Bröder och Medborgare af lika handtering behöfwa at rådföra sig med hwarannan, så kunne wi i stikhet samlas för oss sjelfwa, antingen i våra Ambetshus, eller hos någon af våra Ambets Bröder, där wi undwika syndigt öfwerfidd, de högres besök och legde löparens öronsurteri.

Det har glädd mig innerligen at höra huru denne Stadens Högädle Magistrat, uppå Borgerskapet Äldstas tillsyrkande, nitiskt söker at för vårt Riksdagsmannas Wal, undanrödjia allt, som kunde göra et sådant Wal oordenteligt eller kullersamt. Jag önskar och hjerteligen för min del, at den Högädle Magistraten äfwen kunde sträcka sin tillsyn på offentliga Källare och Näringsställen, at därstädes under träferi och dryckenskap ensfaldige Borgesmän icke måtte dragas til förbindelser och löften, hwilke äro emot deras öfwerlyzelse och samwete.

Sådane Publique ställen äro öfkände af flere kånnetekn.

Där hopsamlas merendes Borgare Classe-wis eller allt som de efter den faststälte Classification äro sammanbundne.

Där

Der utdelas allehanda wäpplågningar för inter.

Der är merendels en, som skal wara hufvudman för Klubben, och han har andre medhjelpare, at börja deras tankefätt, som wißt folk ej är försäkradt om.

Der hwiskas i mjugg, och den allwetande Gaden wet bäst, om icke nåstans goda namn och rykte får ofölsdigt sitta emellan.

Der äro ej eller offentliga förargelser sållhynta, sedan winnet jemte partie-brånaden såde bemäktiga sig förståndet, och wände hwisklekar uti uppenbart skäl.

Det bedröfligaste af alt är, at ibland fria Medborgare skulle i anledning af detta kunna hända, at röstgående, sedan de långa tid på Klubbar blifwit sågnade, blefwe på Klubben plågade intil den stund, då de skola gå up för Magistraten, at afgifwa sine röster, och då torde wara af starka drycker så öfwerlastade, at de ej kunna rätteligen besinna, hwad wigten af en sådan sak fordrar.

Högädle Magistraten lär därföre finna aldeles oumgångeligt, at, i fall sådane personer sig wid Walet förete, dem aldeles afwisa, och ifrån Walrättigheten rättwisligen uteslänga.

Mine Bröder! Låt oss bibehålla oss i war stillhet, först och främst söka Guds nåd til war unskaning, och sedermera förbehålla oss wiw inrundande Wal efter nogaste öfvertygelse och ömaste samwete.

HERRN gifwe oss nåd at föra et roligt och stilla lefwerne i all gudaktighet och ärlighet.

Stockholm, tryckt hos CARL STOLPE, 1771.